

halfva antalet ledamöter i kyrko- och skolråden komma att afgå på en gång.

Jag anhåller vördsamt, att Lag-Utskottet måtte, på sätt det finner lämpligast, föreslå formulering af nu åsyftade tillägg.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Emil Hammarlund.

N:o 135.

Af Herr **Sven Nilsson:** *Om ändring i vissa delar af Kongl. förordningen den 9 Juni 1871 rörande allmänna fattigvården.*

Nu gällande fattigvårdsförordning ålägger föräldrar att försörja sina barn, och de som i sådant fall tredska, kunna ställas under fattigvårdsstyrelsens husbondevälde. Man hade trott att detta stadgande skulle gälla emot alla föräldrar, icke blott emot dem, som hafva barn affade under äktenskap, utan äfven emot sådana, som utom äktenskapet blifvit föräldrar till barn, som öfverlemnas åt fattigvården att försörja. Att en sådan tolkning icke gifves åt ofvannämnda förordning inhemtas af Kongl. Maj:ts nådiga utslag den 7 sistlidne December, hvilket i afskrift som bilaga till denna motion medföljer.

Att bestämmelserna uti fattigvårdsförordningen i berörda afseende icke äro nog tydliga torde framgå af ofvannämnda utslag och att dessa bestämmelser, sådana som de framstå efter detta utslag, skola gifva anledning till orättvisor af onaturliga föräldrar, icke allenast emot sina barn, utan äfven emot församlingarne och deras fattigvård, om lagens arm icke kan lika strängt träffa sådana föräldrar, som hafva oäkta barn,

som dem, hvilka hafva äkta barn, som fattigvården får försörja, lärer vara obestridligt, och för att i detta fall göra lagen tydlig samt rättvis, föreslår jag,

att Riksdagen måtte besluta den förändringen i Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 9 Juni 1871, att den, som antingen erkänt faderskapet, eller genom laga kraftvunnen dom, blifvit ålagd utgifva uppfostringsbidrag till oäkta barn, äfvensom moder till sådant barn, skall underkastas samma ansvar och skyldigheter, som enligt samma förordning äro ålagda föräldrar med äkta barn, som lemnas till försörjning af fattigvården.

Och torde Lag-Utskottet föreslå de förändringar i ofvannämnda förordning, som kunna blifva en följd af detta mitt förslag.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Sven Nilsson.

Bilaga.

Kongl. Maj:ts utslag på de besvär, ordföranden i Skepparslöfs sockens fattigvårdsstyrelse, John Olsson i Öllsjö, och vice ordföranden i samma styrelse, Johan Andersson i Skepparslöf, å styrelsens vägnar, i underdånighet anfört deröfver att,

sedan klagandena hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kristianstads län yrkat att — som Gerds häradsrätt i mål emellan pigan Maria Johnsdotter i Skepparslöf å ena och skomakaren Per Andersson i Hörlöf, å andra sidan, angående barnuppfostringsbidrag genom utslag den 13 April 1885 ålagt Per Andersson, hvilken brustit åt honom förelagd edgång och således vore lagligen öfvertygad derom, att han haft köttslig beblandelse med Maria Johnsdotter å sådan tid, att han kunde vara fader till hennes den 21 Februari 1884 födda två barn Carl och Johan,

att såsom bidrag till nämnda barns uppfostran för hvarterdera barnet, till dess detsamma uppnått femton års ålder eller kunde sig sjelf försörja, till Maria Johnsdotter årligen utgifva femtio kronor, men Per Andersson uraktlåtit att det honom sålunda ådömda bidrag utgifva, och barnen i följd häraf fallit fattigvården till last — Per Andersson måtte dömas till ansvar enligt §§ 35, 41 och 42 i förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871,

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande uti resolution den 30 Oktober 1885 yttrat, att, som den omständigheten, att Per Andersson, i följd deraf att han brustit åt honom förelagd edgång och såmedelst ansetts vara lagligen öfvertygad derom, att han haft köttslig beblandelse med Maria Johnsdotter å sådan tid, att han kunde vara fader till hennes den 21 Februari 1884 födda barn Carl och Johan, blifvit genom åberopade utslaget ålagdt att utgifva bidrag till samma barns uppfostran, icke skäligen kunde läggas till grund för tillämpning å Per Andersson af bestämmelserna i 35 § af omförmälda förordning, funne Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skäligen förklara att ansökningen icke till vidare afseende föranledde;

i anledning af hvilka besvär Kongl. Maj:ts Befallningshafvande med underdånigt utlåtande inkommit. Med Kongl. Maj:ts Högsta Domstol beslutet; gifvet Stockholms slott den 7 December 1885.

Kongl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas ofvanberörda underdåniga besvär och finner skäl ej vara anfördt, som kan verka ändring i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes resolution. Det vederbörande till underdånig efterrättelse länder.

Under Kongl. Maj:ts Sekret.

(Sigill.)

L. H. Montelius.

Med originalet lika lydande bestyrka:

P. Nymansson.

P. Svensson.